

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **I. T.**, bývajúceho v P., zastúpeného spoločnosťou JUDr. D. D., advokát, s.r.o. so sídlom v P., proti odporcom **1/ M. P.**, bývajúcemu v Ž., a **2/ P. P.**, bývajúcemu v Ž., o zaplatenie **66 378,84 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 7 C 60/2009, o dovolaní odporcov 1/ a 2/ zastúpených spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. C. s.r.o., so sídlom v Ž., proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. januára 2012 sp. zn. 7 Co 249/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Žiline z 11. januára 2012 sp. zn. 7 Co 249/2011 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa v konaní domáhal, aby odporcovia 1/ a 2/ boli súdom zaviazaní zaplatiť mu do 3 dní po 33 193,92 € s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 24. apríla 2009 do zaplatenia a v rovnakej lehote mu nahradiť trovy konania. Poukazoval na to, že 24. apríla 2009 ako kupujúci uzavrel s odporcami 1/ a 2/ ako predávajúcimi kúpnu zmluvu, v zmysle ktorej mu predali nehnuteľnosti v katastrálnom území Ž. vedené na liste vlastníctva č. X. ako stavba: jedáleň (bez súpisného čísla) na parcele č. X. a pozemky: parcela č. X. – zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 285 m² a parcela č. X. – zastavané plochy a nádvorcia vo výmere 219 m² (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“). Na úhradu kúpnej ceny podľa tejto zmluvy poskytol predávajúcim sumu 2 000 000 Sk, ktorá mu ale po tom, ako od zmluvy odstúpil, nebola vrátená. Vzhľadom na to domáhal jej vydania ako bezdôvodného obohatenia získaného na jeho úkor odporcami.

Odporcovia namietali, že na ich strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, lebo prevod sporných nehnuteľností bol v skutočnosti dohodnutý za kúpnu cenu 6 900 000 Sk.

Okresný súd Žilina rozsudkom z 13. júna 2011 č.k. 7 C 60/2009-73 návrh zamietol. Vychádzal z toho, že navrhovateľ a odporcovia 1/ a 2/ uzavreli 24. apríla 2007 kúpnu zmluvu, v ktorej bola za sporné nehnuteľnosti dohodnutá kúpna cena 6 900 000 Sk s tým, že kupujúci pri podpísaní zmluvy zaplatí predávajúcim v hotovosti po 1 000 000 Sk (2 x 33 193,92 €) a zvyšok po 2 450 000 Sk na ich bankové účty (ďalej len „prvá kúpna zmluva“); navrhovateľ túto hotovosť odporcom aj vyplatil. V ten istý deň – 24. apríla 2007 bola medzi navrhovateľom a odporcami 1/ a 2/ uzavretá o prevode tých istých nehnuteľností aj kúpna zmluva, v ktorej kúpna cena bola uvedená vo výške 4 900 000 Sk (ďalej len „druhá kúpna zmluva“). Neskôr – 2. mája 2007 navrhovateľ a odporcovia 1/ a 2/ uzavreli ďalšiu kúpnu zmluvu týkajúcu sa sporných nehnuteľností, v nej bola dohodnutá kúpna cena 4 900 000 Sk (ďalej len „tretia kúpna zmluva“); tretiu kúpnu zmluvu ale účastníci dohodou z 28. júna 2007 zrušili. Napokon bola 28. júna 2007 uzavretá aj kúpna zmluva, ktorou odporcovia 1/ a 2/ ako predávajúci predali sporné nehnuteľnosti navrhovateľovi a jeho bratovi B. T. za kúpnu cenu 4 750 000 Sk (ďalej len „štvrtá kúpna zmluva“). Návrh na vklad do katastra nehnuteľností bol podaný len na základe štvrtej kúpnej zmluvy; kataster povolil vklad 19. júla 2007. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že navrhovateľ neodstúpil platne od prvej kúpnej zmluvy (§ 597 Občianskeho zákonníka), odstúpenie od nej nebolo dohodnuté (§ 48 Občianskeho zákonníka) v prospech kupujúceho a nejde ani o prípad, v ktorom by sa malo za to, že účastníci od zmluvy odstúpili (§ 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Na tomto základe dospel súd prvého stupňa k záveru, že navrhovateľ neplnil na základe právneho úkonu, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), preto sa neopodstatnene domáha zaplata sumy 66 387,84 € predstavujúcej údajné bezdôvodné obohatenie odporcov 1/ a 2/.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline rozsudkom z 11. januára 2012 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporca 1/ je povinný zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní sumu 33 193,92 € s 9,25% z omeškania ročne od 2. júla 2009 do zaplata a odporca 2/ je povinný zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní sumu 33 193,92 € s 9,25% z omeškania ročne od 13. mája 2009 do zaplata. V odôvodnení uviedol, že prvou kúpnu zmluvou sa odporcovia zaviazali previesť na navrhovateľa vlastníctvo sporných nehnuteľností, avšak v dôsledku toho, že bola uzavretá štvrtá kúpna zmluva, na základe ktorej

kataster svojím rozhodnutím povolil vklad do katastra nehnuteľností (povolením vkladu zaniklo vlastníctvo odporcov), sa ale ich plnenie dohodnuté v prvej kúpnej zmluve stalo nemožným a ich povinnosť previesť vlastníctvo na navrhovateľa zanikla (§ 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na to, že navrhovateľ odporcom podľa prvej kúpnej zmluvy plnil po 33 193,92 €, ide o plnenie na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Podľa názoru odvolacieho súdu odporcovia nepreukázali svoje tvrdenie, že kúpna cena 4 750 000 Sk, ktorá im bola zaplatená na základe štvrtej kúpnej zmluvy, predstavuje iba doplatok pôvodne dohodnutej kúpnej ceny 6 900 000 Sk. Navrhovateľ sa opodstatnene domáha ním požadovaných súm a odporcovia sú povinní vydať mu tieto sumy ako bezdôvodné obohatenie, ktoré na jeho úkor získali (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pri určovaní úroku z omeškania, ktorí sú odporcovia povinní zaplatiť navrhovateľovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odvolací súd zohľadnil, kedy bol ten – ktorý odporca vyzvaný na plnenie.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali odporcovia 1/ a 2/ dovolanie. Uviedli, že v konaní im bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a § 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd im pri postupe podľa § 213 ods. 2 O.s.p. nevytvoril dostatočný priestor na prípravu a zaujatie stanoviska k názoru odvolacieho súdu, že sa na vec vzťahuje dovtedy ešte neaplikovaný § 575 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru dovolateľov mali byť o možnosti aplikácie tohto ustanovenia upovedomení najneskôr pri predvolaní na pojednávanie. Podľa názoru dovolateľov spočíva napadnutý rozsudok na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) v otázke zániku povinnosti plniť v dôsledku nemožnosti plniť. Poukázali na to, že kúpne zmluvy, ktoré boli v danom prípade uzatvárané, predstavovali postupne sa modifikujúci celok, v rámci ktorého účastníci reagovali na meniace sa okolnosti. Povolením vkladu do katastra na podklade štvrtej kúpnej zmluvy nemohlo dôjsť k zániku plnenia podľa prvej kúpnej zmluvy, lebo vklad mal za následok nielen zánik vlastníctva odporcov, ale zároveň aj vznik vlastníctva navrhovateľa a jeho brata. Tým, že vlastníctvo sporných nehnuteľností nenadobudol napokon výlučne len navrhovateľ, ale navrhovateľ spolu s bratom, sa vyšlo v ústrety požiadavkám navrhovateľa. Podľa názoru dovolateľov je celkom neopodstatnený záver odvolacieho súdu, že odporcovia nepreukázali, že kúpna cena bola po celý čas dohodnutá na 6 900 000 Sk a že – po vyplatení 2 000 000 Sk – predstavuje suma zaplatená na základe štvrtej kúpnej zmluvy (4 750 000 Sk) len doplatok pôvodne dohodnutej kúpnej ceny. V súvislosti s tým dovolateľa poukázali na všetky štyri kúpne zmluvy, fotokópie ktorých sú založené v spise, a vyslovili presvedčenie,

že by bolo nepredstaviteľné a zároveň nelogické, aby – bez toho, aby k tomu viedli dôvody iné než spojené s obstaraním hypotekárneho úveru – bola v ten istý deň (24. apríla 2007) uzavretá prvá a druhá kúpna zmluva s tak podstatne odlišnou kúpnu cenou (rozdiel 2 000 000 Sk). Pri uzatváraní štvrtej kúpnej zmluvy mali nielen odporcovia, ale bezpochyby aj navrhovateľ na pamäti, že na úhradu kúpnej ceny 6 900 000 Sk už bola vyplatená suma 2 000 000 Sk. Osobitne poukázali na to, že v konaní pred súdom prvého stupňa, v rámci ktorého boli vypočutí obaja odporcovia, právny zástupca navrhovateľa v mene navrhovateľa nepoprel nimi prednesené skutkové tvrdenia „o vývoji celej transakcie“. Keďže po takomto vyjadrení bolo potrebné mať za to, že sú nesporné odporcami tvrdené skutočnosti o priebehu a výsledku predzmluvných a zmluvných rokovaní, nenavrhl ani vykonanie ďalších dôkazov. Podľa názoru dovolateľov odvolací súd rozhodol čisto formalisticky, neprihliadol dostatočne na reálny priebeh predaja, najmä obsah skutočného zmluvného dojednania účastníkov, vychádzal z nesprávnej interpretácie ich právnych úkonov a v dôsledku toho vec nesprávne právne posúdil. Vzhľadom na to žiadali napadnutý rozsudok zmeniť tak, že sa potvrdí rozsudok súdu prvého stupňa; žiadali tiež priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie zamietnuť ako neopodstatnené a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Uviedol, že uzavretím štvrtej kúpnej zmluvy navrhovateľ aj odporcovia vyjadrili, že nie sú viazaní prvou kúpnu zmluvou, a menia účastníkov zmluvy a kúpnu cenu. Štvrtá kúpna zmluva bola teda samostatným, nezávislým a odlišným právnym úkonom, ktorého právnym dôsledkom bol nielen zánik záväzku zriadeného prvou kúpnu zmluvou, ale aj vznik práva navrhovateľa domáhať sa voči odporcom vydania bezdôvodného obohatenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorí sú zastúpení v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., proti rozsudku uvedenému v § 238 ods. 1 O.s.p., preskúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dovolaním napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní

uplatnenými dôvodmi. Z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. vyplýva povinnosť dovolacieho súdu prihliadať vždy na procesné vady konania uvedené v § 237 O.s.p. (viď 1.) a tzv. iné vady konania majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď 2.).

1. V dovolaní sa nenamieta existencia procesných vád konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a ich vada v dovolacom konaní ani nevyšla najavo.

Dovolatelia tvrdia, že im v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosťou pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. sa rozumie procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

K namietanej procesnej vade malo podľa názoru dovolateľov dôjsť tým, že odvolací súd im v súvislosti s výzvou v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p. nevytvoril dostatočný priestor na prípravu a zaujatie stanoviska k možnosti aplikácie dovtedy neaplikovaného § 575 Občianskeho zákonníka.

V zmysle § 213 ods. 2 O.s.p. vtedy, keď je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili. Účelom tohto ustanovenia, ktoré posilňuje právo na spravodlivý proces tým, že účastníkovi vytvára priestor na predvídanie možného rozhodnutia súdu, je zabrániť tzv. prekvapivým rozhodnutiam. Pokiaľ odvolací súd nevyzve účastníka konania v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p., aby sa vyjadril k možnému použitiu tohto ustanovenia právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité, je však podľa názoru dovolacieho súdu pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, odníme účastníkovi možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď bližšie R 33/2011). Vzhľadom na argumentáciu dovolateľov treba pre účely preskúmanej veci dodať, že § 213 ods. 2 O.s.p. neurčuje konkrétnu formu ani lehotu splnenia povinnosti odvolacieho súdu vyplývajúcej mu z tohto ustanovenia; účelu sledovanému týmto ustanovením zodpovedá aj postup odvolacieho súdu, ktorý túto povinnosť splní voči prítomným účastníkom (ich zástupcom) priamo na odvolacom pojednávaní, na ktorom potom vyhlási svoj rozsudok.

O tom, ako v tej – ktorej veci prebiehalo pojednávanie, môže dovolací súd usudzovať len z obsahu zápisnice o pojednávaní. V preskúmvanej veci je spise na čl. 112 a 113 založená zápisnica o pojednávaní, ktoré sa na odvolacom súde uskutočnilo 11. januára 2012. Z obsahu tejto zápisnice vyplýva, že odvolací súd v prítomnosti advokátov zastupujúcich obe procesné strany postupoval podľa § 213 ods. 2 O.s.p. a že právny zástupca odporcov 1/ a 2/ sa po poučení odvolacím súdom v zmysle tohto ustanovenia vyjadril, že „reagovať nechce“ (teda nie že „nemôže“). Podľa názoru dovolacieho súdu svedčí táto formulácia nie o tom, že by v dôsledku postupu odvolacieho súdu právny zástupca odporcov nemal náležitú možnosť vyjadriť sa k nožnej aplikácii § 575 Občianskeho zákonníka, ale o tom, že predmetná možnosť mu vytvorená bola, avšak nevyužil ju. Vzhľadom na to dospel dovolací súd k záveru, že predmetný postup odvolacieho súdu sa nepriečil ustanoveniu § 213 ods. 2 O.s.p. a nevedol k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

2. Inými vadami majúcimi za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) sú „iné“ procesné nesprávnosti (než uvedené v § 237 O.s.p.).

2.1. O tzv. inú vadu konania ide medziiným v prípade, keď odvolací súd v rozpore so zákonom prehodnotí skutkový stav zistený súdom prvého stupňa.

Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7 (§ 213 ods. 1 O.s.p.). Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O.s.p.).

Z uvedených ustanovení vyplýva že k iným skutkovým záverom, než ku ktorým dospel súd prvého stupňa, môže odvolací súd v prípade, na ktorý sa vzťahuje § 213 ods. 3 O.s.p., dospieť iba po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu. Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom ustáleným súdom prvého stupňa a podmienenie zmeny jeho skutkových záverov opakovaním dokazovania vyplýva z uplatnenia zásady priamosti a ústnosti občianskeho súdneho konania.

I keď odvolací súd v danom prípade slovne vyjadril, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav (vid' str. 4 dovolaním napadnutého rozsudku), z porovnania rozsudkov

prvostupňového a odvolacieho súdu predsa len vyplýva, že vychádzali z odlišných skutkových záverov.

Súd prvého stupňa v záverečnej časti svojho rozsudku konštatoval, že navrhovateľ neodstúpil (platne) od kúpnej zmluvy z 24. apríla 2007, čo vylučuje možnosť navrhovateľom tvrdeného vzniku bezdôvodného obohatenia odporcov v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru dovolacieho súdu tu súd prvého stupňa mohol mať na mysli len prvú kúpnu zmluvu (nie druhú kúpnu zmluvu), lebo iba v nej sa spomína suma 2 000 000 Sk, ktorej zaplata sa navrhovateľ v tomto konaní domáha; v prvej kúpnej zmluve bola ale uvedená kúpna cena 6 900 000 Sk. Súd prvého stupňa teda podľa všetkého vychádzal zo skutkového zistenia, že takáto výška kúpnej ceny bola navrhovateľom a odporcami dohodnutá.

Odvolací súd na rozdiel od toho – bez opakovania dokazovania – konštatoval, že odporcovia nepreukázali, že dohodnutou bola kúpna cena 6 900 000 Sk. To znamená, že bez toho, aby mal pre svoj odlišný skutkový záver podklad v opakovaní dokazovania (§ 213 ods. 3 O.s.p.) vychádzal odvolací súd z odlišného skutkového zistenia, že kúpna cena 6 900 000 Sk dohodnutá nebola.

2.2. Inou vadou konania je tiež nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu (viď R 111/1998 a tiež III. ÚS 551/2012). Nepreskúmateľné je rozhodnutie, odôvodnenie ktorého dostatočne nevysvetľuje, z akého dôvodu rozhodol súd tak, ako uviedol vo výroku rozsudku.

Rozhodnutie súdu (až na zákonné výnimky – viď napr. § 157 ods. 4 O.s.p. alebo § X. ods. 2 O.s.p.) musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie. V súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. musí (aj odvolací) súd v odôvodnení rozsudku podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku, musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky zistené skutkové okolnosti, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery. Dostatočnosť a relevantnosť dôvodov rozhodnutia sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 328/05).

V napadnutom rozsudku odvolací súd uviedol, že v štvrtej kúpnej zmluve je právne perfektným spôsobom vyjadrené, že kúpna cena je 4 750 000 Sk. Podľa jeho názoru

odporcovia v konaní nepreukázali, že ide len o doplatok pôvodne dojednanej kúpnej ceny 6 900 000 Sk.

V priebehu pojednávania na súde prvého stupňa uskutočneného 11. mája 2011 boli vypočutí odporcovia 1/ a 2/, ktorí zhodne uviedli, že od prvotného stretnutia až po právoplatné povolenie vkladu do katastra podľa štvrtej kúpnej zmluvy bolo medzi navrhovateľom a odporcami nespochybňované, že odplatom za prevod sporných nehnuteľností je 6 900 000 Sk, ďalej že navrhovateľom požadovaná suma 66 378,84 € (2 000 000 Sk) predstavovala iba prvú časť celkovej kúpnej ceny, že suma 4 750 000 Sk bola len doplatkom kúpnej ceny 6 900 000 Sk a že postupné uzatváranie štyroch kúpnych zmlúv s odlišne vyjadrenými kúpnyimi cenami reagovalo výlučne len na požiadavky navrhovateľa, najmä v súvislosti s jeho ťažkosťami pri obstarávaní hypotekárneho úveru a finančných prostriedkov určených na úhradu kúpnej ceny. Kľúčové osoby, ktoré v danom prípade spolupôsobili pri uzatváraní kúpnych zmlúv – navrhovateľ a jeho brat B. T. (kupujúci v zmysle štvrtej kúpnej zmluvy) ani ich brat M. T. (ich splnomocnený zástupca, ktorý za nich uzavrel tretiu a štvrtú kúpnu zmluvu) v konaní vypočuté neboli, a to aj z dôvodu, že právny zástupca navrhovateľa po prednesoch a vyjadreniach odporcov 1/ a 2/ uviedol, že „navrhovateľ nepopiera skutkové tvrdenia uvádzané odporcami, nepopiera, že vývoj celej transakcie prebiehal tak, ako uvádzajú odporcovia“.

Za „skutkového stavu, ktorý je medzi účastníkmi nesporný a ktorý okresný súd správne zistil“ (viď str. 4 dovolaním napadnutého rozsudku) mal odvolací súd zohľadniť nielen to, že protistranou boli potvrdené skutkové tvrdenia oboch odporcov, ale aj celkový skutkový rámec prejednávanej veci. Po tomto zohľadnení mal náležite vysvetliť, konkrétne z čoho vyvodil, že odporcovia – napriek tomu, že ich skutkové tvrdenia neboli protistranou spochybňované – nepreukázali svoje skutkové tvrdenie, že suma 4 750 000 Sk uvedená v štvrtej kúpnej zmluve bola zmluvnými stranami chápaná len ako doplatok na úhradu skutočne dohodnutej kúpnej ceny 6 900 000 Sk. Odvolací súd ale svoje konštatovanie odôvodnil stroho iba tým, že štvrtá kúpna zmluva je právne perfektný a platný právny úkon.

3. Pokiaľ dovolatelia namietajú, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový aplikuje príslušnú právnu normu a pri ktorej zo svojich skutkových zistení vyvodzuje právne závery.

Dovolateľmi napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo obsah napadnutého rozhodnutia (vzhľadom na jeho nepreskúmateľnosť) nebol pre toto posúdenie dostatočným podkladom.

4. Z dôvodov uvedených v bode 2. dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 243b ods. 1 O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. augusta 2013

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková